

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Dalily Marečkové a JUDr. Milana Podhrázkého v právní věci **žalobce: M. M.**, zastoupeného Mgr. Miroslavem Neradem, advokátem se sídlem Slezská 3, Praha 2, proti **žalovanému: Pozemkový úřad Praha-východ**, se sídlem Argentinská 286/38, 170 00 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí Okresního úřadu Praha-východ, okresního pozemkového úřadu, ze dne 27. 9. 2001, čj. 050/90229/01-01-08401R2,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e o d m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá toho, aby soud vyslovil nicotnost shora blíže označeného rozhodnutí Okresního úřadu Praha-východ, okresního pozemkového úřadu, kterým byla změněna vlastnická práva k pozemkům v obci Sluštice, katastrální území Sluštice a v obci Březí, části katastrálního území Březí u Říčan. Jak v žalobě uvádí, byl jediným a výlučným vlastníkem blíže vymezených pozemků v k. ú. Sluštice tehdy zapsaných na LV č. 280. Na základě zfalšované kupní smlouvy ovšem došlo k tomu, že byl v katastru nemovitostí zaevidován jako podílový spoluvlastník těchto nemovitostí Petr Konečný. Žalobce proto podal u Okresního soudu Praha-východ v srpnu roku 2000 mimo jiné žalobu na určení vlastnictví; okresní soud mu dal sice za pravdu a určil jej jediným vlastníkem daných nemovitostí, ovšem příslušný krajský soud toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení. V mezidobí pak Okresní úřad Praha-východ zahájil řízení o pozemkových úpravách a následně dne 27. 9. 2001 vydal touto žalobou napadené rozhodnutí, kterým pozemkové úpravy provedl. Na základě takto provedených pozemkových úprav pak soudy rozhodly, že žaloba na určení vlastnictví, kterou žalobce podal, je nedůvodná, neboť Petr Konečný se stal vlastníkem podílu na daných nemovitostech právě na základě rozhodnutí Okresního úřadu Praha-východ, okresního pozemkového úřadu, s tím, že se jedná o originární způsob nabytí vlastnictví.

Jak žalobce dále uvádí, v době vydání napadeného rozhodnutí nebyl proti němu přípustný žádný opravný prostředek ani správní žaloba. Žalobce se proto pokoušel domoci se zrušení daného rozhodnutí prostřednictvím nadřízeného orgánu (Ministerstvo zemědělství), ovšem neuspěl. Má tedy za to, že napadené rozhodnutí Okresního úřadu Praha-východ je vůči němu i vůči Petru Konečnému nicotným správním aktem, který nezakládá účinky přisuzované mu soudy (jak žalobce zdůrazňuje, jiné účinky mu totiž přisuzuje zmiňované ministerstvo). I vzhledem k rozporuplnému posuzování předmětného rozhodnutí, kdy soudy jeho obsah podle žalobce evidentně vykládají jinak, než je chápe samotné Ministerstvo zemědělství, má žalobce za to, že je nutno takové rozhodnutí zrušit a o pozemkové úpravě rozhodnout znovu. Žalobce dodává, že

do současnosti nedošlo k žádnému dalšímu nakládání s těmito pozemky a že zrušením daného rozhodnutí nebudou dotčena žádná práva třetích osob. Napadené rozhodnutí má podle žalobce v příslušné části takové vady, že z hlediska práva ani neexistuje (paakt), nicméně je třeba vyslovit jeho neplatnost, neboť civilní soudy se tímto rozhodnutím řídí. Závěrem proto navrhl, aby soud zrušil výše označené rozhodnutí Okresního úřadu Praha-východ, okresního pozemkového úřadu, a to v části týkající se LV č. 280 v k. ú. Sušice a pozemků, které žalobce přesně označuje.

Krajský soud v Praze předesílá, že k případnému přezkumu napadeného rozhodnutí je dána jeho věcná příslušnost, neboť „*příslušným rozhodnout o žalobě proti rozhodnutí o přechodu vlastnických práv podle ustanovení § 9 odst. 6 zákona ČNR č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úradech, je soud ve správním soudnictví*“ (usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., ze dne 28. 12. 2004, čj. Konf 120/2003-5, č. 508/2005 Sb. NSS).

Vzhledem k tomu, že působnost správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, tedy Okresního úřadu Praha-východ, okresní pozemkový úřad, přešla v důsledku účinnosti zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úradech, na Pozemkový úřad Praha-východ, je v souladu s ustanovením § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), žalovaným a účastníkem tohoto řízení právě tento správní orgán.

Následně zdejší soud přistoupil k hodnocení, zde je podaná žaloba včasná a přípustná (tedy věcně projednatelná), přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není, a nezbyvá, než žalobu v projednávané věci odmítnout.

Jednou z výchozích podmínek projednatelnosti žaloby ve správním soudnictví je její včasnost, přičemž podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Z opisu napadeného rozhodnutí, které žalobce k žalobě připojil, jednoznačně plyne, že toto rozhodnutí nabylo právní moci již dne 5. 11. 2001, tedy že mu bylo též řádně doručeno. Správní žalobu v dané věci pak žalobce podal až dne 19. 3. 2012, tedy zcela evidentně dlouhou dobu po uplynutí uvedené zákonné lhůty k podání žaloby.

Zdejší soud si je samozřejmě vědom skutečnosti, že žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí toliko z důvodu jeho tvrzené nicotnosti, tedy pro takovou jeho specifickou vadu, v důsledku které nelze o správním aktu (rozhodnutí) vůbec hovořit a za rozhodnutí je vůbec považovat [§ 77 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).] V tomto ohledu však nebylo možno odhlédnout od judikatury Nejvyššího správního soudu, z níž jednoznačně plyne, že „*byla-li žaloba podána po uplynutí lhůty stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s., nelze závěr krajského soudu o její opožděnosti zpochybnit tvrzením, že rozhodnutí finančních orgánů jsou nulitní, a proto zákonná lhůta pro její podání nemohla začít běžet, neboť i pro podání žaloby, kterou se žalobce domáhá vyslovení nicotnosti rozhodnutí správního orgánu, platí lhůty uvedené v tomto ustanovení.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, čj. 7 Afs 17/2005-42, www.nssoud.cz). Krajskému soudu v Praze je současně známo, že výše uvedený právní závěr byl jedním ze senátů Nejvyššího správního soudu částečně zpochybněn (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2011, čj. 7 As 100/2010-46, www.nssoud.cz). Otázkou, zda se v případě žalob, jejichž jediným důvodem je tvrzená nicotnost napadeného rozhodnutí, uplatní obecná ustanovení § 72 s. ř. s. o žalobních lhůtách v tom smyslu, že by bylo možno tuto žalobu podat pouze ve dvoutměsíční lhůtě počítané od doručení aktu či

zdánlivého aktu, jenž je napaden pro tvrzenou nicotnost, se tak bude postupem podle ustanovení § 17 s. ř. s. zabývat rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. Podstatné pro věc právě projednávanou zdejší soudem ovšem je, že podle citovaného usnesení o předložení věci rozšířenému senátu bude jako výkladovou alternativu tento senát hodnotit to, zda není třeba uvedenou dvouměsíční lhůtu pro podání správní žaloby počítat od doručení rozhodnutí správního orgánu ve věci vyslovení nicotnosti vydaného v řízení podle § 77 odst. 1 věty druhé a § 78 správního řádu.

Jak v projednávané věci plyne z příslušného soudního spisu (sp. zn. 46 A 12/2012) a ze žalobcem přiložených opisů podání a rozhodnutí, žalobce se dne 1. 12. 2010 obrátil na Ministerstvo zemědělství, Ústřední pozemkový úřad, podáním označeným jako „*podnět ke zrušení rozhodnutí Okresního úřadu Praha-východ, Pozemkového úřadu ze dne 27. 9. 2001, čj. 050/90229/01-01-08401R2*“, které dle svého obsahu představuje mimo jiné též podnět k prohlášení nicotnosti napadeného rozhodnutí (ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 správního řádu). Na tento podnět pak Ministerstvo zemědělství, Ústřední pozemkový úřad, reagovalo dopisem již dne 20. 12. 2010, čj. 35949/2010-17500, kterým podnětu žalobce nevyhovělo; ze záznamu zástupce žalobce na tomto dopisu plyne, že mu byl doručen dne 3. 1. 2011. V tomto ohledu soud opět připomíná, že správní žaloba proti napadenému rozhodnutí byla k soudu podána až 19. 3. 2012. V návaznosti na výše uvedené lze proto uzavřít, že i kdyby rozšířený senát Nejvyššího správního soudu překonal dosavadní judikaturu (výše citovaný rozsudek čj. 7 Afs 17/2005-42) a ztotožnil se závěry předkládajícího senátu (čj. 7 As 100/2010-46), tedy že dvouměsíční lhůtu pro podání správní žaloby je třeba počítat až od doručení rozhodnutí správního orgánu ve věci vyslovení nicotnosti, bylo by i za těchto okolností nutno danou žalobu považovat za opožděnou. Podle názoru Krajského soudu v Praze proto v dané věci nejsou důvody pro přerušení řízení z důvodu probíhajícího řízení před rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu.

Za těchto okolností tedy soudu nezbylo, než žalobu podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout pro opožděnost.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. června 2012

Olga Stránská, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková